

Posudek na diplomovou práci Michaely Radové
**„Singularity v ročním chodu klimatických prvků, jejich dlouhodobé změny
 a souvislost s atmosférickou cirkulací“**

Diplomantka se ve své práci zabývala tradiční klimatologickou problematikou – povětrnostními singularitami – s využitím metodiky, která byla vypracována v posledních zhruba dvou desetiletích a byla použita v některých předchozích pracích, zabývajících se singularitami v řadách meteorologických prvků na území střední Evropy. K řešení práce přistupovala aktivně a iniciativně, jednotlivé úkoly řešila v logickém pořadí, s využitím dobré znalosti odborné literatury i statistických základů. Kladně hodnotím především skutečnost, že byla schopna postupovat více méně samostatně jak při studiu literatury, tak při programování dílčích úloh a do značné míry i při odvozování závěrů ze svých výsledků, a to i pokud jde o jejich význam ve vztahu k již existujícím studiím. S nimi své výsledky konfrontuje, rozšiřuje je, a především ukazuje na některá omezení použité metodiky, která nebyla v předchozích pracích vždy dostatečně zmíněna a k nimž se ne vždy přihlíželo při interpretaci výsledků. Především tato zjištění pokládám za přínosná a podnětná. Vzhledem k tomu, že se v průběhu řešení postupně zlepšovaly vyjadřovací schopnosti diplomantky i schopnost třdit výsledky a formulovat závěry, byla práce užitečná i v tomto ohledu.

O určitém zúžení problematiky, které spočívalo v prohloubení pohledu na specifickou otázku časové stability detekovaných singularit na úkor extenzivní analýzy v řadách velkého počtu proměnných, jsem rozhodl v průběhu řešení jako vedoucí diplomové práce. Vedla mě k tomu skutečnost, že v roce 2004 byla obhájena na PřF Masarykovy univerzity diplomová práce Mgr. Ladislavy Řezníčkové, která se zabývala singularitami na území ČR v období 1961-2002 v řadách poměrně velkého počtu meteorologických prvků. Bylo proto smysluplnější na tyto výsledky navázat a soustředit se na otázku, do jaké míry mohou být těmito postupy zjištěné singularity pokládány za „reálné“, cirkulačně podmíněné anomálie (a do jaké odráží jen náhodnou proměnlivost zvolených výběrů), než poměrně málo tvůrčím způsobem aplikovat stejné metody na další meteorologické prvky. Z těchto důvodů se analýza soustřeďuje na průměrnou denní teplotu vzduchu a pouze okrajově se dotýká dalších proměnných.

Získané výsledky si dle mého zasluhují publikování v Meteorologických zprávách, část týkající se časové stability singularit pak i ve formě krátkého kritického komentáře k přijatému článku L.Řezníčkové a kol. v časopise Theoretical and Applied Climatology. To už záleží na iniciativě a tvůrčích schopnostech diplomantky. Touto prací prokázala schopnost samostatné orientace v řešené problematice za předpokladu rámcového vedení, a tedy základní předpoklad k další tvůrčí práci. Povzbudivý je pak zejména výše zmíněný pokrok, který jsem zaznamenal v průběhu řešení diplomové práce.

31. srpna 2006

RNDr. Jan Kyselý, Ph.D., Ústav fyziky atmosféry AV ČR
 vedoucí diplomové práce